

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 4. Thracia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

Omnes erant bellicosissimi; eorumque fortitudinem Romani probauere, atque demirati sunt.

Apud *Athamanes* vxores colebant agros, dum viri oues & boves pascere; *Heraclides*.

Acarnanes nutriebant comam & fundâ peritissimè utebantur. Item optimi erant Pancratiastæ, & eorum primus imagine donatus est Polycles, operâ Lisippi, vt scribit *Pausanias*.

N V M. 6. *Politia*.

REGES Epiri ab Æaco, Rege Insulæ Æginæ, se prognatos gloriantur. Eorum primus memoratur Pyrrhus Achillis filius, cum regnum patrum perdidisset, dum distinctur Troiano bello. Aliquam tamen eius partem concessit Heleno filio Priami vnâ cum Andromache Hectoris vxore, videlicet Chaoniam prouinciam. Heleno successit filius Molossus in parte regni, quæ ab eo Molossis, aut Molossia nuncupata est. Eo sine liberis mortuo regnum occupauit Piales, vnde Reges Epiri propagati sunt. Famosi sunt Arymbas qui Athenis nutritus est, & eius filius Neoptolemus pater Olympiadis, & Alexandri primogeniti, qui in Italiâ cecidit: at eius secundogenitus Æacides Pyrrhi pater fuit, cuius operâ Epirotarum gloria viguit. Tandem Macedonia regno Regnum Epiri vnitum est, quo deleto Romanis cecidit. Nihilominus exinde memoratur Rex in Athamaniâ, qui à præfectis Philippi eiectus fuit. Quomodo autem Romanis cesserit, & eorum auaritiæ patuerit, diximus in *qualitate* Epiri, vbi de eius diuitiis egimus.

§. 4. *Thracia*.

N V M E R V S I. *Nomen*.

Dicta est Thracia teste *Stephano* à Nymphâ Titanis filiâ, ex quâ Saturnus Dolongum filium suscepit. Hanc incantatricem fuisse ex *Arriano* docet *Eustathius*.

Antea vocabatur PERCA & ARIA, vt vult idem *Stephanus*; vt *Suidas* ODRYSE. CRESTONA apud *Lycophronem* vt censet *Tzetzes*; SCYTHON vt *Erithræus*, vnde *Scythonis vnda* pro mari Thracio apud *Quidium* legitur. De variis incolarum nominibus

lege Ortelium in Thesauro ad vocem *Thracia*, vt Thyni, Strymonij, Bardi, Dolongi, quorum veteres meminere. Neque putabis in scriptores mediæ ætatis irrepsisse mendum dum *Trachiam* pro *Thraciâ* leges.

N V M. 2. *Populi.*

COMMEMORABO præcipuos duntaxat, & quorum in scriptoribus crebrior mentio.

BESSI, gens latrociniis dedita vulgò *λῆσται* cognominati; ab Herodoto, & Solino Nesso flumini affiguntur; à Strabone, & Liuiio ad Æmum montem; inter vtrumque spatium eos collocat Eutropius, qui eorum urbem vocat Vscudamam, quæ postea Hadrianopolis: *πτερχοίται*, & *πτεράκωμοι*, apud Stephanum dicuntur. De eorum Principe Rabocento vide Tul. in Pison. n. 84.

DENSELETHÆ Thracum generosissimi, & Romanis addictissimi, quorum operâ C. Sentius prætor reliquorum Thracum vires, & arma elusit: sed laceffit à Pisone Macedoniam Thessalonicam vsque depopulati sunt; vide Tullium loco suprâ laudato. Eorum regio postea Danthelctica nuncupata est.

MÆDI, apud Liuium, & Strabonem *Medi*, quorum vrbs *Tamphorina*; vicini erant Macedonibus, & ad hos transgressi, vt ait *Stephanus*, *μαῖδοὶ Ἰθυνοί* nuncupati sunt.

ODRYSÆ populi Thraciæ celeberrimi, à quibus Thracia dicta est Odryfia. Quid potuerint illi populi, & de eorum regibus apud Thucyd. lib. 2. discas. Circa Hebrum collocat eos Solinus: apud scriptores mediæ ætatis Hadrianopolis in Odrysis collocatur, sic locutus est *Metaphrastes*. Non possunt eorum assignari limites, quia olim latissimè regnarunt: ineptè recentior quidam eos ad Multuos ablegat.

N V M. 3. *Quantitas.*

AMPLISSIMI fuerunt olim Thraciæ limites, si quidem gens Thracum maxima post Indos dicitur apud *Herodotum*. *Plinius* eos ad Istrum vsque porrigit, *Appianus* necit Illyriis, *Ammianus Marcellinus* in Thraciâ Scordiscos locat. Versus Meridiem, alij ad Atho montem, alij ad fines Peninsulæ Pallenes promouent. Quidam ad Olympum montem quem Thraciæ, & Macedoniae limitem assignauit *Eratosthenes*: immo & ad Achaiam vsque atque Bæ-

tiam, vt ex *Thucydide* liquet. Hæc è obseruauit ne mireris si pleraque loca Thessaliæ, & Macedoniæ locari audias ab antiquis in Thraciâ, vt montem Othrym. Denique vltra Hellespontum Thraciæ nomen peruasit, siquidem pars Bithyniæ Thracia Asiatica apud aliquos legitur. Taceo hîc Cariam Thracicam, cuius *Pausanias*, & Thracas Sarapetas supra Armeniam quorum *Strabo*, meminere.

Hîc autem pressius Thracia & magis propriè sumitur, quatenus Strymone Fluuio à Macedoniâ, Æmo monte à Mæsia dispefcitur, quæ communior est veterum sententia. Rarior enim illa, quæ apud *Strabonis Epitomistæ* legitur, os Fl. Nessi limitem esse Thraciæ.

LONGITVDO Thraciæ à connexionè Hæmi, & Orbeli Montium ad Byzantium 2500. stadiorum.

LATITVDO ab extremâ Chersoneso Thraciâ Anchialum vsque 2000. stadiorum: vtrumque ex *Ptolemaeo* colligitur.

NVM. 4. *Qualitas.*

A *Pomponio Melâ* describitur paulò incultior, & cælo, & solo, ideóque infœcunda, & frigida, nisi quâ mari propior est: item & eorum quæ feruntur malignè admodum patiens: pomiferas arbores hîc raras esse asserit: vitem frequentiùs tolerare, tamen fructus eius non nisi cultorum industriâ, & obtectu frondium maturescere, atque mitigari.

POPVLOSAM describunt Thraciam veteres omnes. *Mela* feracem hominum maximè vocat; *Pausanias* ei primas post Galliam concedit in hominum frequentiam: Sic fortè intelligendus *Herodotus*, cum maximam hanc gentem post Indos docet.

VINI feracem arguit Lycurgi Regis factum: & quia canit *Homerus* vinum ex Thraciâ ad naues Achiuorum delatum esse. Et verò apud *Plinium* fit mentio cum laude vini Maronei; & vitiferam fuisse Thraciam circa Bibliam; hoc est Oesymnam, tradit *Athenæus*.

SALE carebant Thraces, & mancipia pro sale distrahebant; vnde sale empti nullius precij serui nominati sunt.

AVRI FODINÆ erant in monte Pangæo, quarum meminit *Xenophon*; & circa Philippos, quarum mentio apud *Strabonem*. Fo-

dinas quoque Argenti hîc laudat *Instinus* à Philippo Macedone affectatas, ex quibus multum sibi pecuniæ confecit.

N V M. 5. Mores.

THRACES *asser* fuerunt, & *feroces*, ut omnes antiqui prodiderunt. *Florus* docet primùm captos catenas suas moribus tentasse.

Lugebantur apud eos puerperia, & primùm nati deslebantur. Putabant quidam eorum, animas immortales esse, alij mortales, & hoc satius esse iudicabant. Liberos suos ab infantiâ indurabant ad labores: quare colore fulvi, & cærulei à *Glem. Alexandrino* describuntur. *Homerus* comatos, *Pollux* in vertice crinitos, dixerunt: punctos habere vultus apud eos gloriosum iudicabatur.

Licet illorum aliquos caruisse vxoribus cecinerit *Homerus*, arguitur tamen à *Strabone*: & *Heraclides* in *Politiis* tradit quoslibet sibi tres, aut quatuor iungere, nonnullos etiam 30. sed iis tanquam famulis uti. Item mercede datâ quasi à parentibus locari, si non placeant mercede redditâ recipi à parentibus, easque cum reliquis liberis hereditatem adire.

Bellicosi erant Thraces omnes, ideoque eorum regio Marti sacra. Vtebantur in bello longioribus Romphæis, ut testatur *Liuius*; Cassides ex vulpinâ pelle conficiebant. Ex prædâ viuere gloriosum ducebant, item & otiosum esse, Agricola ab iis contemnebantur. Ibicumque non timent sanguinarios esse Thraces ait *Thucydides*. Ebrietati deditos asserunt omnes antiqui, & aut vino se inebriasse, aut Brito, quod potionis est illis genus apud *Athenæum* ex hordeo frugibusque confectum, aut certè seminibus in ignem iactis, quorum nidor hilaritatem parit, ebrietati similem; sic *Herodotus*, & *Mela*. Mel vino miscuisse docet *Plinius*: *Suidas* vini reliquum quod hauriri non posset in computationibus effudisse. Usque ad eò stupidos hîc fuisse populos memorant, ut ultra quatuor numerare, & numerata retinere non possent.

Deos colebant Martem, Liberum, Dianam, Mercurium & indigenam Deum *Plistorium*, sic *Herodotus*: addit *Amm. Marcell.* Bellonam; quibus ait *Eusebius*, homines immolasse antequam susciperent bellicam expeditionem. Cùm tonabat, aut fulgurabat, in cælum sagittas torquebant, Deo minantes, quia nullum esse præter suum credebant. Reliqua de moribus Thracum ex *Herodoto*, *Mela*, *Athenæo*, *Solino*, & alijs colliges.

NUM. 6. *Politia.*

MAGNA pars Thracum *αὐτόνομος* est, *suis legibus vivit*, inquit lib. 2. *Thucydides*: quidam tamen regibus parere, quorum nomina leguntur in fabulis. Illiusmodi fuere Lycurgus, Diomedes, The-reus, Rhesus, Polymnestor. Meminit iam laudatus *Thucydides*, Teræ qui pater fuit Sitalcis Atheniensibus amicissimi, qui primus Odrysarum amplificavit Imperium, & supra reliquos Thraciæ Reges, & Dynastas elatus est. Perit is in bello contra Triballos, ait *Diodorus Sic.* lib. 12. & conscripsit cccx. peditum millia, equitum millia quinquaginta. Postmodum, inquit *Iustinus*, Philippus Alexandri M. pater, electus à duobus Regulis arbiter, magnam Thraciæ partem occupavit: totam obtinuit eius filius Alexander. Perseuerarunt tamen aliqui Reguli vt ex Lysimachi rebus gestis liquet. Immo perdurarunt vsque ad Augusti tempora; qui ex occasione dissidij inter duos fratres in Thraciam irrupit. Sub Tiberio domiti, & triumphati Thraces per Popæum Sabinum: sub Claudio in prouinciæ formam Thracia redacta est. Antea tamen sic Thraces agnoscebant Reges suos, vt iis ex libidine tantum parerent, inquit *Tacitus* 4. *Annal.* Belligerabant duntaxat contra accolas, non contra exteros. Quantum autem copiarum educerent vidimus in Sitalce, cuius potentiam intelliges ex eo quod tradit *Diodorus Siculus*: videlicet eum quotannis vectigalium nomine supra mille Talenta collegisse.

CAPVT II.

Macedonia Geographica descriptio.

LIIVS libro 45. ait à Paulo Æmilio deuictam Macedoniam in quatuor partes diuisam esse, quas eò loci accuratè describit: & primæ quidem fuisse caput *Amphipolim*; secundæ *Thessalonicam*; tertix *Pellam*; quartæ *Pelagoniam*. Hanc diuisionem tibi proponimus, & in singulis populos, quorum in antiquis scriptoribus mentio.